

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**11 - 17 липня
Григоріанський календар
(Новий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
11 липня	3
12 липня	6
13 липня	9
14 липня	12
15 липня	15
16 липня	18
17 липня	21
Що таке Журнал Скинія?	24

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

11 липня

Неділя 7

Рим 15, 1-7

Мт 9, 27-35

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 15, 1-7

Браття, ми, сильні, мусимо нести немочі безсильних, а не собі догоджати. Кожний із нас нехай намагається догодити ближньому: на добро, для збудування. Бо й Христос не собі догоджав, а як написано: «Зневаги тих, що тебе зневажають, упали на мене.» Все бо, що було написане давніше, написане нам на науку, щоб ми мали надію через терпеливість й утіху, про які нас Письмо навчає.

Бог же терпеливості й утіхи, за прикладом Христа Ісуса, нехай дасть вам, щоб ви між собою однаково думали за Христом Ісусом; щоб ви однодушно, одними устами славили Бога й Отця Господа нашого Ісуса Христа. Тому приймайте один одного, як і Христос прийняв вас у Божу славу.

Євангеліє від Матея 9, 27-35

І як Ісус відходив звідти, слідом за ним пустилися два сліпці й кричали: “Помилуй нас, сину Давидів!”

І коли він увійшов до хати, сліпці приступили до нього, а він спитав їх: “Чи віруєте, що я можу це зробити?” – “Так, Господи!” - кажуть йому ті. Тоді він доторкнувся до їхніх очей, мовивши: “Нехай вам станеться за вашою вірою!” І відкрились їхні очі. Ісус же суворо наказав їм: “Глядіть, щоб ніхто не знав про це.” Та ті, вийшовши, розголосили про нього чутку по всій країні.

А як вони виходили, приведено до нього німого, що був біснуватий. Коли ж він вигнав біса, німий почав говорити, і люди дивувалися, кажучи: “Ніколи щось таке не об'являлося в Ізраїлі!” Фарисеї ж говорили: “Він виганяє бісів князем бісівським!”

Ісус обходив усі міста і села, навчаючи в їхніх синагогах, проповідуючи Євангелію царства та вигоюючи всяку хворобу й недугу.

Розважання від Скинїї

Двоє бідних сліпих щиро – і на повний голос! – просять Ісуса помилувати їх, а саме – зцілити. Бути сліпими фізично – це не мати можливості бачити інші речі та їхню красу. Але бути сліпими духовно – це не мати можливості бачити небесну й трансцендентну красу, тобто справжнє значення цих речей.

Ісус, добрий і могутній Спаситель, вислухав їхнє наполегливе прохання і відновив їхній зір, щоби вони могли брати повну участь у родинному та суспільному житті. Відновлення зору відкриває нам радість та подив нового й гармонійного погляду на світ. Дозволяє ділитися та брати участь у бутті, наповнитися радістю й любов'ю. Ми також покликані пильно поглянути на Ісуса, впізнати в Ньому нашого єдиного Спасителя і друга, супутника подорожі нашого життя до небесного Єрусалиму. Папа Франциск каже: *Ісус виливає своє милосердя на всіх, кого зустрине. Він їх кличе, приводить до себе, збирає, зцілює, просвіщає, творячи з них новий народ, що прославляє чудеса його милосердної любові* (проповідь 15.06.2016).

Крім того, Ісус повертає мову німим. Це правда: коли ми серйозно стаємо на шлях навернення й наближаємося до Слова, яке об'являє нам правду про нас самих, то починаємо розуміти Божий задум щодо людства, наче вчимося нової абетки. Слово пробуджує в нас нові й неочікувані слова. Ми стаємо здатні євангелізувати, втішати, радити... Слова, які ми часто вживали раніше як зброю, раптом стають знаряддям глибокої та закоріненої єдності. Раніше нездатні вимовити інші слова, крім пустих та непотрібних, тепер ми з подивом відкриваємо в серці та душі нові розмови, натхнені Святим Духом. Ми були німі, а тепер можемо говорити та оповідати всім великі справи Божі. Господи, вчини, щоб і я міг мати цю радість – пильно дивитися чистим й лагідним зором на Тебе. І щоби я міг реалізувати в моєму житті Твоє милосердя для інших.

12 липня

Понеділок

1Кор 9, 13-18

Мт 16, 1-6

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 9, 13-18

Браття, хіба не знаєте, що ті, які коло святого працюють, їдять із святого, і ті, які служать жертovníкові, мають частку з жертovníк? Так само й Господь звелів тим, що проповідують Євангелію, з Євангелії жити.

Та я нічого не користав з того і не пишу на те, щоб так було зо мною. Волю бо радше вмерти, ніж щоб хтось знівечив оту славу мою. Бо коли я проповідую Євангелію, нема мені від того слави, бо це мій обов'язок; і горе мені, коли б я не проповідував Євангелії. Коли б я робив це власновільно, я мав би нагороду; якже ж це не з власної волі, то я виконую доручену роботу.

Яка ж тоді для мене нагорода? - Та, що, проповідуючи Євангелію, я її викладаю даром, щоб не користуватися правом, яке з Євангелії маю.

Євангеліє від Матея 16, 1-6

І приступили фарисеї та садукееї і, спокушаючи його, просили, щоб показав їм знак з неба. А він у відповідь сказав їм: “Як настане вечір, ви кажете: Буде гарна погода, бо червоне небо; а вранці: сьогодні буде негода, бо небо щось червонясто похмуре. То вигляд неба ви вмієте розпізнавати, а знаків часу ви не здатні розпізнавати? Рід лукавий і перелюбний шукає знаку, але знаку йому не дасться, хіба що знак Йони.” І покинув їх і пішов звідти.

Коли перепливали учні на той бік, забули взяти хліба. Ісус сказав їм: “Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.”

Розважання від Скинії

У Євангелії від Матея в 16-му розділі описано, як фарисеї та садукееї просили в Ісуса знаку з неба, бо всіх доказів, що вони бачили у його діяннях, їм було недостатньо. Цікаво, а мені так само сильно хотілось би закрити очі на чуда Ісуса, які Він творить?

Фарисеї та садукееї – це представники різних філософсько-релігійних шкіл в Юдеї. Головним чином для них важливо було строго виконувати зовнішні сторони закону та передання юдейських релігійних вчителів. Ці люди мали бути віруючими, адже так багато часу відводили на *послух Богу*. Тобто люди, які багато знали про закон, про віру, про Бога, зустрівши Ісуса, не впізнали Його і

випробовували. Їх можна зрозуміти, адже це було їхнє вчення та віра, яка передавалося багатьма роками, а Ісус приніс зі Собою Новий Завіт. Варто й мені признатися, що можу не виконувати навіть того мінімуму, про який просить мене Церква та спільнота. Однак фарисеї та садукееві мали таке чітке уявлення про Бога, що навіть його жива присутність не змогла переконати їх в іншому.

У своєму житті я теж маю свій план молитви Богу... А коли зустрічаю Його в молитві в іншому образі, наприклад, у тому, коли Він мені дорікає або ж свариться, то не визнаю Його. Це Слово Боже вкотре показує мені, що потрібно бути завжди відкритим на Бога, на його активну присутність, а не чекати конкретного підтвердження з неба, яке би мене переконало в його присутності.

Що більше: як Йона був знаком для ніневітян, так і Син Людський є найбільшим знаменням для мене через його хрест (пор. Лк 19,20). Якого ще підтвердження я потребую?! В книзі Одкровення є застереження щодо знамень, які будуть на землі і яким не потрібно вірити (пор. Одкр 19,20). Завжди спрямовуймо погляд на знак хреста, який є правдивим виявом Божої любові та милосердя.

13 липня

Вівторок

1Кор 10, 5-12

Мт 16, 6-12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 10, 5-12

Браття, одначе, багато з них були не боговгодні, тому вони й полягли в пустині. А сталося це, щоб нам бути прикладом, щоб ми лихого не пожадали, як вони пожадали.

Та й ідолопоклонниками не ставайте, як деякі з них, як написано: «Народ сів їсти й пити, а потім устали забавлялись.» Ані не чинім розпусти, як деякі з них чинили, і полягло їх за один день двадцять три тисячі. Ані не спокушаймо Господа, як деякі з них спокушали, то й від гадюк загинули. Ані не нарікайте, як деякі з них нарікали, то й від губителя загинули.

Та все це сталося з ними як приклад; написано ж на науку нам, що дійшли до повноти віків. Тож, коли комусь здається, що він стоїть, нехай уважає, щоб не впав.

Євангеліє від Матея 16, 6-12

Ісус сказав їм: “Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.” Вони ж перемовлялись між собою і говорили: “Бо ми не взяли хліба.” Помітив це Ісус і каже: “Чого перемовляєтесь між: собою, маловіри, – тому, що не взяли хліба? І досі не збагнули? Чи ж ви не пам'ятаєте п'яťох хлібів для п'яťох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали? Ані тих сімох хлібів для чотирьох тисяч, – а скільки ви кошів зібрали? Тож як же не розумієте, що я не про хліб вам говорив, коли казав: Бережіться закваски фарисейської і садукейської?” Тоді ті зрозуміли, що він говорив їм стерегтися не хлібної закваски, а фарисейської та садукейської науки.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішній євангельський уривок говорить про хліб. Цим хлібом, про який питають апостоли, здається, є Сам Христос. Він є тим єдиним хлібом, що здатен прогодувати усіх. Ісус втручається в заклопотаність учнів з реченням, яке на перший погляд не стосується їх думок: *Глядіть, бережіться закваски фарисейської і садукейської.* Вони думають про інше: *Бо ми не взяли хліба.* Потім Ісус говорить знову, докоряючи їх малій вірі. Він запрошує їх пригадати те, що сталося недавно, тобто подвійне чудо примноження хлібів. Надзвичайним у ньому була не тільки кількість нагодованих людей, а й скільки уламків вони зібрали. Здається, що тут Христос хоче сказати, що подвійне чудо

хлібів, яке Він вчинив, має застерегти їх перед “закваскою” фарисеїв та садукеев. Воно має повністю впевнити їх, що Його Особа є надійним гарантом всякого блага у всякій проблемній ситуації.

І тут Він знову повторює своє застереження щодо закваски фарисеїв та садукеев. Ми можемо пригадати, що в попередньому тексті вони домагалися від Нього знаку. Ось це і є їх *закваска*, тобто те, що вони *додають*, вимагають і накладають як обов’язок на себе та на інших, як гарантію і додаткове забезпечення у їх відносинах з Божим Словом. До *опрісноків* Книги Виходу з пасхальної ночі визволення з Єгипту, завжди присутніх на єврейському Пасхальному Столі, вповні освітлених Особою Ісуса Христа та його Пасхою, фарисеї та садукееві — і не тільки вони! — додають свою *закваску*. Ось цього, каже Ісус, і треба уникати. Лише Ісус може нагодувати велику громаду. Лише Він здатен зібрати і прийняти дороги, що так відрізняються одна від одної, в одну спільноту. І вона не є однорідною масою, але зустріччю різноманітностей у Ньому. Лише повна вірність Йому допоможе бути вповні відкритими і уважними, здатними прийняти іншого. Не додаваймо нічого до того, що сказав і зробив Ісус. Християнин покликаний слідувати за Ним шляхом тотальної любові до братів. лухими на покликання від Христа?

14 липня

Середа

1Кор 10, 12-22

Мт 16, 20-24

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 10, 12-22

Браття, тож, коли комусь здається, що він стоїть, нехай уважає, щоб не впав.

Вас не спостигла ще спокуса понад людську силу. Бог вірний: він не допустить, щоб вас спокушувано над вашу спроможність, але разом із спокусою дасть вам змогу її перенести. Тому, мої улюблені, втікайте від ідолопоклонства.

Я вам говорю як розумним: судіть ви самі, що кажу. Чаша благословення, що ми благословляємо, хіба не є причастям Христової крові? Хліб, що ламаємо, не є причастям Христового тіла? Тому, що один хліб, - нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь у одному хлібі.

Погляньте на Ізраїля за тілом: чи ж ті, що їдять жертви, не спільники з жертвником? Що хочу цим сказати? Невже ідольська жертва є чимось? Або ідол є чимсь? Ні! А лиш те,

що погани, коли щось жертвують, то жертвують бісам, не Богові. Я ж не хочу, щоб ви були спільниками бісів.

Не можете пити чаші Господньої і чаші бісівської; не можете бути учасниками столу Господнього і столу бісівського. Чи будемо ж ми гнівити Господа? Чи ми - міцніші від нього?

Євангеліє від Матея 16, 20-24

Тоді він наказав учням, щоб вони нікому не казали, що він – Христос. З того часу Ісус почав виявляти своїм учням, що йому треба йти в Єрусалим і там багато страждати від старших, первосвящеників та книжників, і бути вбитим, і на третій день воскреснути.

Тоді Петро, взявши його набік, став йому докоряти: “Пожалій себе, Господи! Це хай не станеться з тобою!” Він обернувся і сказав Петрові: “Геть, сатано, від мене! Ти мені спокуса, бо думаєш не про Боже, а про людське.”

Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого, візьме хрест свій і йде за мною.

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Євангеліє іде відразу за визнанням Петра, який сказав Ісусові: *Ти – Христос, Бога живого син* (Мт 16,16), а отже, ми очікували б, щоб Ісус відповів: *А тепер йдїть розповісти всїм, що Я – Месїя*. Натомість Він наказує

Своїм учням не говорити нічого. Як це? Тому що сказати Месія означало б мати на увазі того месію, якого чекав народ, котрий зброєю здобув би славу для Єрусалима, переміг би римлян і встановив Ізраїльське царство. Ісус не є таким месією! Ось чому Він наказує нічого не казати.

Петро, який упізнав у Ісусі Сина Бога живого, був названий *скелею*, що надається на фундамент для побудови спільноти, а коли він вкорінюється в традиції месії-переможця, відразу ж перетворюється на камінь спотикання. Отже, так євангелист показує нам певну карикатуру учня, який є представником усіх нас: кожен із нас може бути каменем для побудови спільноти; якщо ми отримаємо від Господа це життя і передамо його іншим, то ми є ідеальними камінчиками для побудови Божої спільноти. А якщо ми плекаємо бажання влади, успіхів, амбіції, то стаємо каменем спотикання, через який будуть перечіпатися інші, й будемо належати сатані.

Ісус нагадує Петрові й кожному з нас: *Коли хтось хоче йти за мною, нехай зречеться себе самого*, – що не означає розчаруватись у власному існуванні, але відмовитись від цих амбітних ідеалів, *взяти хрест свій і йти за ним*. Хрест на нас не накладають, це ми беремо хрест, щоб іти за Христом. Чим є хрест? Хрест – це не страждання чи хвороби, які обов'язково принесе зі собою життя, але, біблійною мовою, хрест – смертна кара для відкинутих суспільством – означає цілковиту втрату репутації. Отже Ісус каже: *Якщо хтось слідує бажанням успіху, амбіціям,*

то не думає йти за Мною, тому що слідувати за Мною означає цілковито втратити власну репутацію, тобто перебільшену любов до себе.

15 липня

Четвер

Св. Володимира

Гал 1, 11-19

Ів 10, 1-9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Галатів 1, 11-19

Звістую вам, брати, що Євангелія, яку я вам проповідував, не є за людською мірою; бож я її не прийняв, ані навчився від людини, лише - через об'явлення Ісуса Христа.

Ви чули про мою поведінку колись у юдействі, про те, як я несамовито гонив Божу Церкву та руйнував її. Я перевищував у юдействі багатьох ровесників з мого роду, будши запеклим прихильником передань моїх предків. Та коли той, хто вибрав мене вже від утроби матері моєї і покликав своєю благодаттю, зволив об'явити в мені Сина свого, щоб я проповідував його між поганями, то я негайно, ні з ким не радившись, ані не подавшись в Єрусалим до тих, що були апостолами передо мною, пішов в Арабію, а потім знову повернувся в Дамаск. По трьох роках по тому пішов я у Єрусалим відвідати Кифу і перебув у нього п'ятнадцять день. А іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього.

Євангеліє від Івана 10, 1-9

І сказав Господь: «Істинно, істинно говорю вам: Хто не дверима в кошару овечу входить, а деінде влізає, - злодюга той, розбійник! Хто ж увіходить дверима, той вівцям - вівчар. Йому одвірний відчиняє, і вівці слухаються його голосу, і кличе він своїх овець на ім'я, і виводить їх. А коли виведе всіх своїх овець, то йде поперед них, і вівці слідуєть за ним, бо голос його знають. Не підуть за чужим вони - втечуть вони від нього, бо не знають голосу чужих.»

Сказав ото їм Ісус цю притчу, та вони не второпали того, про що він казав їм. Тож Ісус іще раз промовив до них: «Істинно, істинно говорю вам: Я - двері для овець. Усі, скільки їх передо мною прийшло, - злодії, розбійники. Вівці й не слухали їх.

Я - двері. Хто ввійде крізь мене - спасеться. Увійде він, вийде - і знайде пасовисько!"

Розважання від Скинїї

Сьогодні Євангеліє показує нам постать Ісуса Доброго Пастиря, котрий *кличе своїх овець на ім'я, і виводить їх*. Перше, на що треба звернути увагу, це те, що Він кожну вівцю вважає своєю, є її власником і знає її особисто. Іван мудро використовує цей прикметник, що вказує на виключну приналежність. Пастир особисто знає кожну зі своїх овець, тому що вони належать Йому. Він набув їх, одну по одній, найвищою ціною своєї крові, пролитої на

хресті. А тепер, у Воскресінні, виводить їх усіх одну за одною зі смерті. Що більше, Іван додає, що *вівці слідуєть за ним, бо голос його знають*. Вівці визнають свою приналежність, погоджуються з нею і тому йдуть за Ним. Стосунки між Пастирем та Його вівцями є стосунками взаємності, близькості, визнання, а не пасивної покірності. Лише завдяки такій довірливій взаємності ми можемо дозволити вивести себе з огорожі власного бідного й тісного світу, щоби йти на зустріч з іншими, проголошуючи Воскреслого Господа. Зі своїх систем забезпечення може вийти лише той, хто вміє довіритися повністю. Людина потребує добре знати того, кому довіриться. Спасіння, принесене Христом через таємницю Воскресіння, може стати участю людини за умови, що вона пройде через браму пресвятої людської природи Ісуса. *Я – двері. Хто увійде крізь мене – спасеться*. Ми покликані увійти в сопричастя з Богом через людську природу Спасителя, Ісуса. Тобто, інакше кажучи, треба визнати людську природу високим покликанням. Від миті, коли Бог став людиною, для людини не залишилося іншого шляху, щоби пізнати Бога, дійти до Нього, ніж шлях нової людяності, який показав Христос. Незважаючи на всі ці фальшиві *двері*, які постійно заманюють нас увійти в помилки, Божий тріумф проникає і перемагає кожний сумнів душі. Бо він значно сильніший від мудрувань, які його заперечують. Ніщо не може знищити в людині її прагнення Христа.

16 липня

П'ятниця

1Кор 11, 8-22

Мт 17, 10-18

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 11, 8-22

Браття, бо не чоловік від жінки, а жінка від чоловіка, і не чоловіка створено для жінки, а жінку для чоловіка. Тому жінка мусить мати на голові знак влади (над нею) заради ангелів.

Одначе, в Господі ні чоловік без жінки, ні жінка без чоловіка, бо так, як жінка від чоловіка, так само й чоловік через жінку, а все від Бога. Розсудіть самі: Чи ж воно личить жінці непокритій молитися до Бога? Хіба сама природа вас не вчить, що коли чоловік запускає волосся, то це для нього сором. А коли жінка запускає довге волосся, то це для неї слава, бо довге волосся дано їй замість покривала. Коли ж хто сперечатися хоче, - то ми такого звичаю не маємо, ані Церкви Божі.

Робивши ж вам оці зауваження, не можу я вас похвалити за те, що ваші сходини виходять вам не на добро, а на зло. Найперше бо зачуваю, що коли сходитеся на збори, - роздори постають між вами; і я цьому почасти вірю, бо

мусять бути у вас єресі, щоб виявилися випробувані між вами.

Ваші сходини не є - споживання вечері Господньої. Бо кожен поспішає їсти свою вечерю: дехто ж голоден, а дехто п'яний. Хіба не маєте домів, щоб їсти - пити? Чи може хочете зневажати Божу церкву, і засоромлювати тих, які нічого не мають? Що маю вам сказати? Чи похвалю вас? За це не похвалю.

Євангеліє від Матея 17, 10-18

Учні його тоді спитали його: “Чому то книжники кажуть, що спершу Ілля має прибути?” Він відповів їм: “Ілля прийде й усе приведе доладу. Проте, кажу вам, що Ілля вже прийшов, та вони його не пізнали, а вчинили з ним, що хотіли. Так і Син Чоловічий має від них постраждати.” І збагнули тоді учні, що він їм говорив про Йоана Христителя.

Коли ж прийшли до народу, тоді приступив до нього один чоловік і, припавши йому до ніг, каже: “Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити.” “Роде невірний та розбещений”, – відповів Ісус, – “доки мені з вами бути? Приведіть мені його сюди!” Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; тож видужав юнак тієї ж миті.

Розважання від Скинїї

Учні його тоді спитали його: Чому то книжники кажуть, що спершу Ілля має прийти?

Старий Завіт завершується очікуванням Іллі, а кульмінація Євангелія відбувається в момент смерті на Хресті, коли всі присутні все ще очікують приходу Іллі. За цим очікуванням стоїть обіцянка, що все вартісне завжди буде попереджене чимось іншим, що торуватиме шлях. Але Ісус голосно пригадує, що долею усіх пророків є не бути впізнаними під час їхньої проповіді та пророкування. Це гірка правда – ми розуміємо важливість чогось чи когось лише тоді, коли надто пізно. І все ж вистачило би бути більш смиренними, простішими, терпеливішими та вірнішими, щоби помітити, як Господь наповнює наше життя чимось вартісним завдяки найзвичайнішим та непомітним речам, з яких і складається наше існування.

Євангеліє знову пише про Ісуса, що зцілює біснуватого епілептика. Коли читаємо цю сторінку, наші очі наповнюються слізьми зворушення від Його вчинку. Суворо й рішуче, як і в багатьох інших місцях, Ісус закликає батька дитини вірити, не просити постійно знаків, зробити довірливий крок у незнане. Цього ж Він вимагав і від ханаанянки, яка наситилася крихтами його присутності. Але це вчинок того, Хто також вмів дозволити себе вблагати втомленому й болісному погляду батька, який переживає за сина. Допоможи нам, Господи, бути такими, як Ти. Чіткими й

рішучими щодо засад нашої віри і одночасно співчутливими й привітними до конкретних людей. Просімо сьогодні у Господа цієї благодаті. Нехай Він примножить нашу віру та дозволить впізнавати присутність Ісуса у звичайних ситуаціях кожного дня.

17 липня

Субота

Рим 13, 1-10

Мт 12, 30-37

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Послання Апостола Павла до Римлян 13, 1-10

Браття, кожна людина нехай кориться владі вищій: нема бо влади, що не була б від Бога; і ті, існуючі влади, установлені Богом. Тим то, хто противиться владі, противиться Божому велінню, а ті, що противляться, самі на себе суд сягають. Начальники бо страшні не тим, що добро, а тим, що зло чинять. Хочеш не боятися влади? Чини добро, і будеш мати похвалу від неї; вона бо - слуга Божий, тобі на добро. А як ти чиниш зло, то бійся, бо не дарма меч носить; вона - Божий слуга, що відомщає і карає того, хто чинить зло. Тому треба коритися не тільки ради кари, але й ради сумління. Через це бо платите й податки, бо то службовці Божі, що лише того й пильнують. Тож дайте кожному належне: кому податок - податок, кому мито - мито, кому острах - острах, кому честь - честь.

Не майте жодних боргів ні у кого, крім боргу взаємної любови, бо той, хто любить другого, виконав закон. Бо заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбивай», «Не кради»,

«Не пожадай», і всякі інші заповіді містяться у цьому слові: «Люби твого ближнього, як себе самого.» Любов ближньому зла не чинить. Любов, отже, - виконання закону.

Євангеліє від Матея 12, 30-37

І сказав Господь: "Хто не зо мною, той проти мене, і хто зо мною не збирає, той розкидає. Тому кажу вам: Усякий гріх, усяка хула проститься людям; але хула на Духа не проститься. І коли хтось каже слово проти Сина Чоловічого, йому проститься. Коли ж хтось скаже проти Святого Духа, йому не проститься ні в цьому світі, ні на тому. Виплекайте дерево добре, то й плід його добрий; а посадить дерево погане, то й плід його поганий. Бо дерево пізнається з плоду.

Гадюче поріддя, як можете ви говорити слова добрі, злі будши? З повноти бо серця уста промовляють. Добра людина з доброго скарбу добро виносить, лиха ж з лихого скарбу лихе виносить.

Кажу бо вам: За кожне пuste слово, яке скажуть люди, – дадуть відповідь судного дня за нього. Бо за словами твоїми будеш виправданий і за словами твоїми будеш засуджений."

Розважання від Скинїї

Сьогоднішнє Слово допомагає нам очиститися від брехні, щоб йти у правді. Щоби прийняти цей переказ, ми повинні

зрозуміти контекст слів Ісуса. Він щойно зцілив біснуватого сліпого і глухого, а фарисеї звинувачують Його у зв'язках із князем бісівським. Ісус показує абсурдність такого звинувачення за допомогою різних аргументів і, на сам кінець сьогоднішньої Євангелії, демаскує їхні наміри: той, хто Його звинувачує, – заперечує правду. Вони бачать не реальність, а проекцію свого підступного серця. Їхні слова це – плід злого дерева, *лихого скарбу*.

Тяжкий гріх спричиняє очерствіння серця, перешкоджаючи Духові діяти, воно противиться правді, відмовляється бачити її прямувати шляхом зростання. Гріх проти Духа не може бути пробачений, бо він унеможлиблює навернення, яке необхідне для прийняття прощення. Це як пухлина, яку необхідно видалити. Демаскуючи брехню, Ісус хоче допомогти фарисеям, зцілити їх від сліпоти. Саме тому Він і прийшов, щоб спасти усіх, щоб запропонувати пробачення кожному серцю, відкритому на правду. Так Він вчинив із розкаяним розбійником на хресті.

Як актуальна для нас сьогоднішня Євангелія! Нам необхідно демаскувати брехню в наших серцях і в реальності, що нас оточує. Ми також грішимо проти Духа, коли відмовляємось відкрити серце і відходимо у глухий захист, засуджуємо інших чи свідомо не визнаємо своєї провини. Як часто я намагаюся сам планувати своє духовне життя, пропхнути свій задум, який виникає з добре замаскованих низьких намірів, замість того, щоб шукати правду? Молімося сьогодні за нас самих і за суспільство, щоб ми мали відвагу відкритися на правду, прийняти вічну

молодість Духа, який все оновлює, щоб бути *дітьми Божими*, а не *родом зміїним*, як назвав фарисеїв Ісус.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com